

[Hanne Severinsen]

omfattes af den boligreguleringslovgivning, som typisk er indrettet på bymæssige forhold. Boligreguleringslovens regler passer slet ikke til jordbrugets forhold, hvor udlejning af boliger jo hovedsagelig sker til medhjælperne, der er ansat ved de enkelte landbrug. Desuden er det helt utilsigtet, at der efter de gældende regler skal ske binding for stalde, lader, drivhuse osv. En sådan binding vil medføre en meget stærk likviditetsmæssig belastning for nogle erhverv, som i forvejen er økonomisk vanskeligt stillet.

Boligministeren har valgt den meget enkle løsning helt at undtage jordbrugsejendomme for reglerne i boligreguleringslovens kapitel 2-4, og det er vi tilfredse med.

Det har samtidig vist sig, at andre ejendomme end jordbrugsejendomme er ramt utilsigtet af lejelovgivningens regler. Det gælder f.eks. forskellige private kirker, trossamfund, skoler osv., som i tilknytning til kirker, undervisningslokaler og produktionslokaler har nogle boliger.

Det kan naturligvis være svært på en entydig måde at afgrænse de arealer, for hvilke der eventuelt ikke skal ske binding. På den baggrund er det tilfredsstillende, at boligministeren lægger op til, at Grundejernes Investeringsfond får adgang til at dispensere for sådanne ejendomme.

Med disse bemærkninger kan venstre tilsi-ge en hurtig og velvillig behandling af lovfor-slagene i udvalget.

Pelle Voigt (SF):

De hensættelser til Grundejernes Investe-ringsfond, som boligministeren her foreslår ophævet for en række ejendomme, har SF jo på intet tidspunkt været tilhænger af. Derfor kunne man anlægge det synspunkt, at det ville være godt felt for felt og skridt for skridt at få dem fjernet.

Men når man nu er i gang med også på dette område at hjælpe det betrængte land-og skovbrug, var det måske en idé at overve-je også at lade disse glimrende betragtninger gælde for de mange mennesker i dette land, som er i den ulykkelige situation, at de er lejere. Det vil vi bidrage til kommer til at ske under udvalgsarbejdet.

Må jeg med hensyn til spørgsmålet om fuldstændig at undtage ejendomme, som er tilknyttet landbrug, skov, plantage, frugtplan-

tage, gartneri eller planteskolevirksomhed, sige, at jeg er lige så forundret som den soci-aldemokratiske ordfører over forslaget om totalt at tage disse ejendomme ud af boligre-guleringsloven.

Derfor er det eneste, jeg kan tilsige mini-steren i dette meget korte indlæg, at bidrage til udvalgsarbejdet ud fra en overordentlig kritisk grundindstilling til det forslag, der er lagt frem.

Estrup (RV):

Vi må nok konstatere, at folketinget havde en mindre heldig hånd, da man i december 1982 gennemførte de øgede hensættelser til vedligeholdelse, brandsikring og energibespa-rende foranstaltninger. De eksempler, som ikke mindst landbrug og skovbrug har været leverandører af, tyder på, at lovændringerne ikke fik den afgrænsning, som havde været rimelig.

Det har ikke været tilsigtet, at der skulle ske binding for stalde, lader, drivhuse m.v., og det samme kan siges om virkninger, der er konstateret for private kirker m.v.

Jeg kan derfor med det samme fastslå, at det radikale venstre gerne medvirker til at fjerne sådanne utilsigtede virkninger af lov-ændringen.

Men samtidig bliver jeg nødt til at tage forbehold over for, om den afgrænsning, mi-nisteren nu foreslår, også er den rigtige. Det forekommer at være et langt skridt, at man som reaktion på skævheder i forbindelse med den udvidede hensættelsespligt fuld-stændig undtager landbrug, skovbrug, gartne-ri m.v. fra boligreguleringsloven. Jeg mener, man kan spørge sig selv, om der ikke er ejen-domme i denne kategori, som det fortsat kan være rimeligt at have inde under loven. Hvordan er forholdene eksempelvis for god-ser med udlejede boliger?

Derudover mener jeg, at der kan sættes spørgsmålstegn ved den ret generelle dispen-sationsadgang for Grundejernes Investerings-fond, som nu foreslås med hensyn til den del af ejendommen, der udelukkende anvendes til andet end beboelse. Der er jo i forvejen en helt generel 80 pct.s undtagelsesregel på dette område, og jeg synes ikke uden videre, det er klart, at det er hensigtsmæssigt at sup-plere den via dispensationer. Det er dels et spørgsmål om den administrative belastning,